

MIQUEL BLAY A LA VISTA

MIQUEL BLAY A LA VISTA

JORDI DALMAU

Cal agrair a Xavier Valeri que ens hagi recordat («Dominical» del 16 d'agost) la proximitat del 150è aniversari del naixement de Miquel Blay, fill d'Olot, gran artista iniciat a l'Escola Pública de Dibuix d'Olot, dotat per l'escultura, amb una carrera esplèndida i reconeguda en àmbit internacional: Miquel Blay té obra escultòrica a una dotzena de països. I allò que ningú és profeta a la seva terra no es va pas complir en ell, perquè s'explica que després d'uns anys de viure i treballar fora d'Olot va visitar la seva terra, era el 1912 i va arribar-hi en el tren d'Olot, flamant, que només feia un any que circulava; la rebuda va ser apoteòsica, incloent-hi una gentada de treballadors de les fàbriques que havien avançat l'horari laboral per

a sortir a rebre el genial escultor fill d'Olot.

Girona no haurà de quedar al marge del record de Miquel Blay. Tenen l'honor de localitzar la formació de l'artista, Olot, París i Roma. L'estada a París, estudiant a diversos centres acadèmics, li va ser possible gràcies a una beca de la Diputació de Girona, l'any 1888. Els seus progressos li varen merèixer una ajuda igual durant dos anys més; al final de cada curs l'escultor donava una obra seva a la Diputació de Girona i es va establir així una fecunda amistat. Les escultures es quedaven al Museu Arqueològic Provincial (a St.Pere de Galligants). Miquel Blay tenia una especial disposició pels temes heroics amb els quals treballava plàsticament els fets de la Guerra de la Independència. L'escultura titulada «Contra l'invasor», realitzada en guix, era una d'elles, però aquesta estava destinada a passar a la història de Girona.

«Contra l'invasor» també va ser el títol d'un text signat per l'eminent escriptor Carles Rahola, el 1938, d'enèrgica protesta contra les invasions i maldats d'aquella Guerra Civil; el text es basava sobre l'escultura de Miquel Blay. Aquella peça literària i altres del mateix Rahola varen ser motiu d'un consell de guerra per part del bàndol guanyador; la sentència va ser de mort: Carles Rahola va ser executat el 15 de març de 1939.

L'escultura Contra l'invasor, de Miquel Blay, i el text Contra l'invasor, de Carles Rahola, han quedat així relligats per sempre més amb llaços espirituals de vivències històriques que farem bé d'explicar en sana pedagogia. Contra l'invasor, en el guix de Miquel Blay, continuava com a obra núm. 26.877 del Museu d'Art de Girona. Faltava fòndre-la en bronze com la volia Carles Rahola «a plena llum, animada i vivent, al bell mig de l'àgora». Però s'havia d'esperar. Durant uns anys es varen anar publicant en aquest sentit fins a 24 articles periodístics d'autors diferents iniciats per un capítol de Narcís-Jordi Aragó, Una escultura tacada de sang, que figura en el seu llibre Un museu a contrallum (edit. Museu d'Art de Girona, any 1993). El gruix de l'opinió pública va culminar amb un lideratge i dossier de l'associació Amics de la Unesco de Girona. Finalment, i amb el mecenatge de Cambra de la Propietat Urbana de Girona, l'any 2009 es va inaugurar l'escultura Contra l'invasor fosa en bronze, instal·lada magníficament al Jardí de la Infància, a la muralla agermanada amb l'eura verda, ara més verda, d'esperança ben complerta.

L'Any Miquel Blay que preparen a Olot serà ocasió, també, perquè Girona se sumi a la celebració. Concretament mirem cap a dues institucions: una, la Diputació de Girona, i l'altra el Museu d'Art de Girona, per airejar, honorar i explicar tota l'obra de Miquel Blay conservada des de fa més d'un segle. Esperarem que es programi destacadament el record de l'il·lustre escultor Miquel Bay, especialment en aquestes interioritats tan profundes, gironines, però universals.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/09/03/miquel-blay-vista/741705.html?utm_source=rss